

til et Udvalg, som har benyttet den lange Tid, som vi have haft, til Dverveelser, som endnu ikke have baaret nogenstomhelst Frugt. Der var et æret Medlem, der før sagde, at det var nedsat for at forhindre Love. Det tror jeg er en Feiltagelse. Jeg antager, at naar Thinget nedsetter Udvalg her, er det, fordi Thinget ønsker at høre en Erklæring om de Lovforslag, som henvises dertil. Det gaar imidlertid mig som Ræven udenfor Løvens Hule. Jeg er bange, fordi jeg ser saa mange Spor gaa indad, men ingen gaa udad, og derfor ønsker jeg, at vi nedsette et eget Udvalg i denne Sag. Det er jo desuden heller ikke en Bane af selsomme Art som dem, der have været henviste til det alt nedatte Udvalg, og det forekommer mig derfor, at, da det er en i en vis Henseende ny Sag, og da der her skal forhandles med den ærede Minister i en saa at sige ny Sag, saa vil det være hensigtsmæssigt, at de Førdomme ere fjernede i det Udvalg, som skal nedsettes dærom.

**Sagb:** Da Formanden for Udvalget ikke er tilstede, skal jeg dog tillade mig at afvise den Bemærkning, som den ærede sidste Læser kom med, idet jeg for det Første skal oplyse, at Betænkningen er ombdelt til Medlemmerne, og som Følge deraf har man altsaa et Vidnesbyrd om, at det ikke er Hensigten, at Forslagene skulde begraves i Udvalget; men dernæst skal jeg bemærke, at, naar den ærede Læser har fremskillet sig selv i Stikkelse af en Ræv, der ligger udenfor en Løvehule, saa er det i alt Fald ikke i den Løvehule, han har gjort disse Sagtagelser; der kan ganske vist være andre, hvor han har kunnet gjøre dem, ligesom Andre have gjort dem. De to Sager, der ere henviste til Udvalget, ere af den Bestaffenhed, at de have været behandlede isjor her i denne Sal, og det kan da vel findes ganske naturligt, efterat de samme to Spørgsmaal for saa kort siden have været underkastede en grundig Behandling i et Udvalg, der tilbøds bestaar af de samme Medlemmer, at disse ikke paa et Aar have fuldkommen forandret Standpunkt til Sagen. Imidlertid er det ikke Hensigten i Udvalget, at Sagen ikke skulde bringes til Forhandling; hvad Thinget saa beslutter dærom, naar den kommer for her, er noget Andet. Om iøvrigt det foreliggende Forslag skal henvises til det bestaaende eller et nyt Udvalg, skal jeg ikke udtale mig om; jeg tror ikke, der er stor Begjærighed i det bestaaende Udvalg efter at faae fat paa det.

**Winther:** Den ærede sidste Læser synes at gjøre den hele Sammenligning lidt personlig og føre den tilbage paa mig; men den vil jeg lade gaa tilbage paa det ærede Medlem. Udvalgets Medlemmer have ganske vist ikke viist sig som Løver ved at udføre nogen Stordaad, men iøvrigt antager jeg ikke, det er værd at gaa videre ind

dærupaa. Jeg vilde ønske, at det ærede Medlem havde ladet denne Signelse staa, som jo er en gammel bekendt Signelse, uden at gjøre den personlig.

**Tauber:** Den Udtalelse, vi nylig hørte af det ærede Medlem for Høstets Amts 2den Valgfreds (Sagb), gjør mig noget betænkelig ved at sende det foreliggende Forslag til det Udvalg, som behandler de andre Fjernbanelove, thi man maatte da frygte for, at denne Lov vilde blive fremmet med den samme Hurtighed som de øvrige Love, og det kan jo dog hverken være mit eller den ærede Forslagsstilleres Ønske, men jeg antager, at den ærede Forslagsstiller vilde være bedre tjent med, at Forslaget blev henvist til Finantsudvalget. Da Forslaget jo dreier sig om en Bevilling fra Statens Side, kan man jo finde det meget rimeligt, at det henvises til Finantsudvalget, der vil den ærede Forslagsstiller have Leilighed til at gjøre sin Indflydelse gjældende. Under alle Omstændigheder kan han være overbevist om, at hans Lovforslag er i sikre Hænder der.

**Jørgensen:** Jeg var noget betænkelig ved at modsætte mig den ærede Forslagsstilleres Forslag om et Udvalg paa 7 Medlemmer, ikke fordi jeg var betænkelig ved Henvisningen til det nedatte Fjernbanelovudvalg. Hvad jeg end personlig kan tænke om Udvalgets Arbejde, tror jeg ikke man er berettiget til at sige, at naar man henviser et Forslag til et Udvalg, saa vil dette oisso, idet det modtager Forslaget, have bestemt besluttet at undertrykke det. Det ærede Medlem kan jo have gjort ubehagelige Erfaringer i den Retning, og det kan være Tilfældet med mig selv, men jeg tror ikke, at man med den Motivering kan sige: jeg vil ikke henvisse Forslaget til det Udvalg. Jeg vilde kun stemme for at henvisse Forslaget til dette Udvalg i Forventning om, at det vilde beskæftige sig dermed, men det er mig temmelig ligegyldigt, thi naar det ærede Medlem selv har erkendt, at der fornødtigvis ikke kan komme Noget ud af Forslaget i denne Samling, er det jo temmeligt ligegyldigt, hvor det kommer hen. Jeg erkjender imidlertid, at det ærede Medlem har Krav paa at faae Forslaget henvist til et Udvalg, hvoraf han selv er Medlem. Jeg finder altsaa dette Forslag om Henvisning til Finantsudvalget aldeles fortræffeligt, ganske som jeg kunde ønske det; der kommer Forslaget i vort Belfærdsudvalg paa 15 Medlemmer, som dirigerer i saa mange Retninger, og hvor den ærede Forslagsstiller selv spiller en saa betydelig Rolle. Skal jeg i det Hele stemme for Henvisning til et Udvalg, bliver det til Finantsudvalget. Jeg antager, at Forslaget er positivt stillet af det ærede Medlem for Holbæk Amts 3die Valgfreds (Tauber), thi ellers vil jeg stille det.